

indeholde ofte en stigende Skala for Indtægterne. Man vil nu gaa over til, at disse Vedtægter skulle gælde saa vel for Landdistrikterne som for Købstæderne. Imidlertid er det paa den anden Side sandsynligt, at der i Købstæderne haves en større Indtægt af Ejendommene end paa Landet, og denne Tilføjelse: for saa vidt ikke en højere Indtægt kan eftervises, er da sat, for at de paagældende ikke skulle kunne slippe billigere, end de burde, ved Skatteprocenten. Og hvad de  $3\frac{1}{2}$  pCt. angaar, maa jeg oplyse det ærede Medlem om, at det allerede i en stor Del af Landets Amter er slaaet vedtægtsmæssig fast, at al Indtægt af fast Ejendom beregnes med 4 pCt. Det er noget, som er gældende Skatteret i — ja, jeg kan udenad sige: i Maribo Amt, i Ringkøbing Amt, i Vejle Amt og vist i en hel Del andre, at en Mands Indtægt af hans Ejendom sættes til 4 pCt. af Ejendommens Værdi. Det ærede Medlem vil allerede ved at læse Skattekommissionens Beretning igennem kunne overbevise sig om Rigtigheden af, hvad jeg her siger. Disse Vedtægter for de forskellige Amter ere af Indenrigsministeriet forskaffede og indsendte til Skattekommissionen og findes alle aftrykte i dennes Betænkning. Naar jeg nu foreslaar  $3\frac{1}{2}$  pCt., er det i Erkendelse af, at man paa Landet tit ikke vil kunne paaregne 4 pCt. af Ejendomsværdien. Og det ærede Medlem vil ikke derpaa kunne bygge en Række Betragtninger om, at man vil sætte en alt for høj Indtægt af Landejendomme, eftersom det dog alle Dage er  $12\frac{1}{2}$  pCt. mindre end det, der nu almindelig praktiseres rundt omkring i de forskellige Amter.

Naar det ærede 2det Medlem for 10de Kreds udtalte, at med den foreslaaede Forskelsbeskatning i den mellemkommunale Beskatning faa Købstæderne slet ingen Ting, maa det naturligvis trøste mig at høre det, efter at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) i Gaar har udtalt, at med den Forskelsbeskatning, som jeg foreslaar, vilde Landkommunerne slet ingen Ting faa. Dette vil altsaa sige, at hverken Købstadkommunerne, Landkommunerne eller Københavns Kommune ville faa noget, uagtet det dog er en overordentlig stor Sum, der vil blive Tale om. Jeg

tror, at Sandheden ligger i Midten: Købstadkommunerne ville faa noget, Landkommunerne ville faa noget og Københavns Kommune vil ogsaa faa noget efter det Forslag, som her foreligger. At Meningerne kunne staa saa fuldstændig stik imod hinanden, naar Talen er om de samme Kommuner, turde vise, at Forslaget ikke kan lide af de paastaede Mangler. — Naar det ærede Medlem talte om, at den Maade at ordne Sagen paa vilde medføre et Kapløb mellem Kommunerne om at komme op til den størst mulige Skatteprocent, vil jeg tillade mig at besvare denne Udtalelse med at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvilken Virkning tror han, det vilde have, naar man vedtog Skattekommissionens Forslag? Efter dette skal Opholdskommunen afgive  $\frac{2}{3}$  af den Skat, den hidtil har haft, og Erhvervs-kommunen skal have  $\frac{2}{3}$  af sin egen Skatteprocent for den paagældendes Indtægt, saaledes at Erhvervs-kommunen, for at disse  $\frac{2}{3}$  kunne blive saa store som muligt, har den største Opfordring til at se at komme op paa en høj Skatteprocent, og Opholdskommunen vil for dog at bevare noget af den Skat, den nu har, have den allerstørste Opfordring til ogsaa at sætte sin Skatteprocent op, for at den Trediedel, som den skal beholde, kan blive saa stor som muligt. Kan det ikke siges at være at give en Anvisning for Kommunerne til Kapløb om at komme op paa den størst mulige Skatteprocent? Derimod maa det ærede Medlem for Forskelsbeskatningens Vedkommende dog indrømme, at Opholdskommunen har i alt Fald ikke nogen som helst Opfordring til at søge sin Skat forhøjet, eftersom Forslaget levner den Adgang til at beholde nøjagtig samme Skat, som den nu har og tidligere har haft. Der er saaledes slet ingen Foranledning for Opholdskommunen efter Regeringens Forslag til at deltage i noget Kapløb om at faa Skatteprocenten sat op, men efter Kommissionens Forslag ere Opholdskommunen og Erhvervs-kommunen lige interesserede i at faa den størst mulige Procent, fordi de saa tør haabe at faa det størst mulige Beløb ud. Jeg tror for Resten, at det ærede Medlem ved nærmere Undersøgelse maaske endog her i Salen vil indrømme mig, at jeg har Ret.